

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 101/2015
04.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С. и др, због кривичног дела шумска крађа у саизвршилаштву из члана 275. став 2. у вези става 1. и чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С. – адвоката Т.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 1К бр.847/10 од 29.03.2013. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1 бр.2686/13 од 05.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 04. фебруара 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С. – адвоката Т.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 1К бр.847/10 од 29.03.2013. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1 бр.2686/13 од 05.09.2014. године, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 1К бр.847/10 од 29.03.2013. године, окривљени И.С. је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења кривичног дела шумска крађа у саизвршилаштву из члана 275. став 2. у вези става 1. – и чланом 33. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци.

Истом пресудом, окривљени И.С. обавезан је да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износу од 4.360,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр.2686/13 од 05.09.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног И.С., а пресуда Основног суда у Пироту 1К бр.847/10 од 29.03.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.С. – адвокат Т.К., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, те због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да укине само другостепену одлуку и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости, а у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Позивајући се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног И.С. у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд, као доказ количине посечених стабала у конкретном случају, користио исказ шумара Д.Љ., који исказ је као истинит прихватио и другостепени суд, а на ком доказу се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати, јер се утврђивање количине посечених стабала, према ставу браниоца, једино може утврдити вештачењем од стране судског вештака шумарске струке. У вези са истом повредом одредаба кривичног поступка, у захтеву се наводи и да је правноснажна пресуда заснована на невереној фотокопији књиге пањева шумара Д.Љ., која није проверена другим доказима, а на основу које је првостепени суд утврдио одлучне чињенице у односу на место сече и количину посечених стабала.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд налази да побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, неверена фотокопија књиге пањева шумара Д.Љ. и његов исказ са главног претреса не представљају недозвољен доказ, на коме се пресуда не може заснивати. Ово стога што се побијане пресуде не заснивају искључиво на овим доказима, већ и на, како је то констатовано у првостепеној пресуди, извештају Полицијске станице Бела Паланка од 10.02.2010. године, потврдама о привремено одузетим предметима од

окривљених И.С. и М.Л. од 04.02.2010. године, обавештењу о извршеним бесправним радњама Шумске управе Ниш, те на основу увида у криминалистичко-техничку документацију од 04.02.2010. године са службеном белешком о криминалистичко-техничком прегледу лица места од истог датума.

Осим тога, веродостојност књиге пањева и исказ сведока - шумара Д.Љ. у току поступка није ничим доведена у сумњу, обзиром да на главном претресу валидност ових доказа није оспорена од стране странака у поступку.

Имајући у виду напред наведено, те чињеницу да одредба члана 139. став 1. ЗКП не обавезује изричито суд да као доказ користи искључиво оригиналне исправе, јер је наведеном одредбом прописано да се исправа прибавља, по правилу, у оригиналу, те да се, сходно ставу 2. истог члана, може прибавити и копија исправе, то је очигледно да књига пањева шумара Д.Љ. не представља доказ на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати. Стога се, по оцени овога суда, захтевом неосновано указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

У осталом делу, наводима захтева за заштиту законитости, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, истицањем да другостепени суд у побијаној одлуци није изнео јасне разлоге за прихватање доказа на којима је првостепени суд засновао своју одлуку, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП указивањем да у преамбули првостепене пресуде није наведено да су странке биле присутне на главном претресу одржаном дана 29.03.2013. године, а што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља разлоге због којих је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима.

Такође, у захтеву се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, међутим у образложењу се не наводи у чему се ова повреда састоји, већ се полемиче са чињеничним утврђењима и оценом изведених доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, уз изношење сопствене оцене изведених доказа од стране браниоца, на који начин се у суштини оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља разлог због којег је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца.

Наиме, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничено је право окривљеног (дакле и његовог браниоца, сходно одредби члана 71. тачка 5. ЗКП), на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек, и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4.).

Имајући у виду да бранилац окривљеног, дакле, у осталом делу правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка

11. и из члана 438. став 1. тачка 5, а што све није прописано као разлог због ког је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховим браниоцима, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног И.С. одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у одбијајућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.